

Sala Gran

MARC LARRÉ

NOM ÉS ACCIÓ

03/07 - 24/09

Marc Larré (1978) comença els estudis de Belles Arts a la Universitat de Barcelona i més tard els continua a The Cooper Union de Nova York, on es dedica a explorar el llenguatge del cinema i del vídeo, amb el professor Walid Raad. Aquesta oportunitat, juntament amb els debats que propicia l'entorn cultural de la ciutat que en aquell moment l'acull, s'acabarà convertint en una activitat marcada sobretot per l'exploració de les estructures òptiques i les característiques del que avui denominem la "imatge tècnica". A poc a poc, les seves indagacions el duran a proposar una relació amb la fotografia que destaca per com aconsegueix interrompre les certes que es deriven del seu ús, després arriba a proclamar la independència intrínseca dels seus processos i, d'aquesta manera, pot explorar l'"iconotopia" extensa que finalment es desplega davant dels nostres ulls.

Aprofitant el context simbòlic de La Capella, la seva permanència en el temps, però també la càrrega de la seva evidència física, del seu embolcall lític, Marc Larré ens proposa resituar-nos a la hipòstasi dels seus conceptes. En abordar la seva proposta, es podria dir que tornem a una prehistòria, a una espècie d'experiència fenomenològica que sembla que sigui anterior a l'escriptura. El mateix títol de la mostra, *Nom és acció*, ens convida, o ens repta, a reconèixer els límits habituals de la fotografia i a anar més enllà, a exportar-los a la resta de l'aparell simbòlic. S'assembla a aquella invitació que ens llança Maurice Blanchot quan ens demana imaginar-nos els inicis d'aquesta genealogia semiòtica. Al costat del primer art rupestre, en moltes coves també trobem les innombrables marques que van deixar els óssos –companys domèstics de l'home en aquella època– quan en rascaven les parets amb les ungles. Segons Blanchot, de vegades és l'ós qui inventa l'art i l'home qui assenyalava amb sorpresa, amb por, i volent fer més visibles els trets misteriosos que veu en aquestes marques.

Aquí, el suport de les imatges s'omple d'accidents, d'equívocs, de talls, de plecs, en definitiva, d'activitat. Es torna a cobrir de l'erupció violenta de la matèria, no amb afany iconoclasta sinó, ben al contrari, com a punt de partida per prosseguir amb la fascinació del que és icònic. Aquesta distorsió calculada, tota la tectònica de superfícies que es produeix com a resultat de les seves intervencions, té l'efecte de col·locar-nos en l'ara, en una posició de rebuig clar a la malenconia, de tornar-nos el present d'allò representat, sense més ni més. De fet, fins ara sembla que l'únic ús que hem sabut fer de la fotografia és el del *memento mori*. Ja al 1927, el mateix Siegfried Kracauer se'n sorprenia. Ens explica l'impacte que li va produir observar la imatge d'aquella noia de vint-i-quatre anys que li somreia, però que tan sols era la seva àvia. Admet que va ser una reconstrucció

laboriosa i que, si no hagués estat per la insistència de la seva família que li deia que eren parents, no l'hauria arribat a reconèixer. L'observació de Susan Sontag en aquest sentit encara és més lapidària: "La fotografia és l'inventari de la mortalitat". En molts casos, ja ho hem vist abans –amb Allan Sekula o Joan Fontcuberta, entre d'altres–, el discurs sobre la fotografia es limita solament a debatre l'estructura, el comportament i les dimensions d'aquest arxiu. Marc Larré es nega a fer aquest inventari. Insisteix que la seva intenció és fer evident "la voluntat d'aplicar una filosofia de l'esdeveniment al cos físic de la fotografia [i] desvincular-la de la càrrega mnemònica que té per assolir una dimensió performativa".

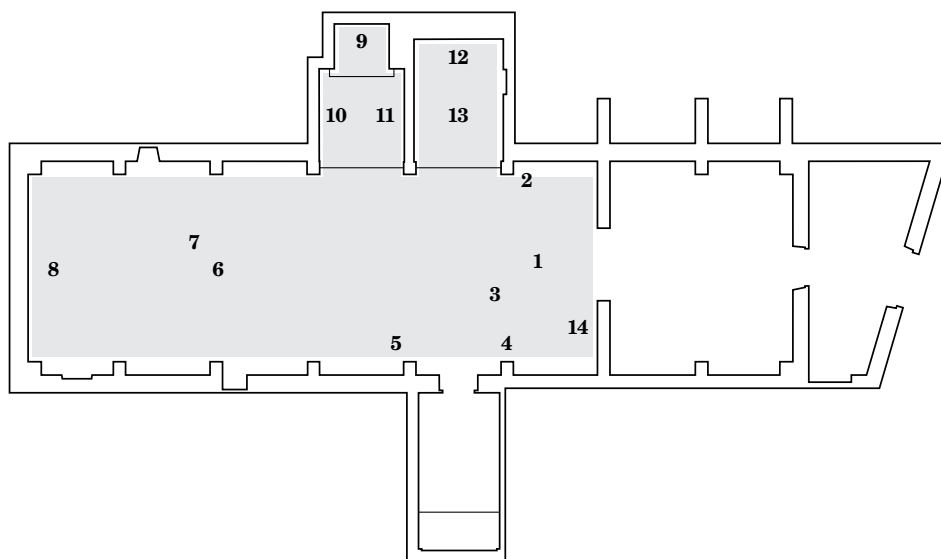

Sala Gran

MARC LARRÉ

NOM ÉS ACCIÓ

03/07 - 24/09

CAT

1. Pes total de l'exposició
2. Escala d'escalas (piràmide, temple grec, La Capella)
3. Pedra sobre pedra
4. Solstici (Stonehenge)
5. Poble i pedrera
6. Taules (1. pàgina 2. taula 3. terra 4. cantonada 5. paret 6. taller 7. fàbrica 8. extraradi)
7. Terres
8. Lona paret
9. Bassal d'emulsió fotogràfica
10. Panorama
11. Badlands
12. Percepció total
13. Interior fotosensible
14. Textos - Nom és acció

ES

1. Peso total de la exposición
2. Escalera de escalas (pirámide, templo griego, La Capella)
3. Piedra sobre piedra
4. Solsticio (Stonehenge)
5. Pueblo y cantera
6. Mesas (1. página 2. mesa 3. suelo 4. esquina 5. pared 6. taller 7. fábrica 8. extrarradio)
7. Suelos
8. Lona pared
9. Charco de emulsión fotográfica
10. Panorama
11. Badlands
12. Percepción total
13. Interior fotosensible
14. Textos - Nombre es acción

EN

1. Total exhibition weight
2. Sequence in terms of scale (pyramid, Greek temple, La Capella)
3. Stone over stone
4. Solstice (Stonehenge)
5. Village and quarry
6. Tables (1. page 2. table 3. floor 4. corner 5. wall 6. workshop 7. factory 8. outskirts)
7. Floors
8. Canvas wall hanging
9. Pool of photographic emulsion
10. Panorama
11. Badlands
12. Total perception
13. Photosensitive interior
14. Texts - Name is action